

רשומות

קובץ התקנות

3 ביולי 1969

2414

י"ז בתמוז תשכ"ט

עמוד

1736	תקנות הארכיונים (ביעור חומר ארכיוני במוסדות המדינה וברשויות המקומיות) (תיקון), תשכ"ט—1969
1739	תקנות הביטוח הלאומי (גביית דמי-ביטוח) (תיקון), תשכ"ט—1969
1740	תקנות הבטיחות בעבודה (עובדים בחמרי הדברה) (תיקון), תשכ"ט—1969
1741	תקנות התעבורה (תיקון מס' 6), תשכ"ט—1969
1742	תקנות התעבורה (תיקון מס' 7), תשכ"ט—1969
1743	תקנות מס הכנסה (פטור והנחות בישובים מסויימים ובהיאחזויות נח"ל) (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969
1744	תקנות שירות המדינה (גימלאות) (הכרת עבודה במוסד מוכר כשירות) (תיקון), תשכ"ט—1969
1744	תקנות שירות המדינה (גימלאות) (חישוב גימלאות בעד תקופת שירות שהחוק לא חל עליו) (תיקון), תשכ"ט—1969
1745	תקנות רשות השידור (גמול) (תיקון), תשכ"ט—1969
1745	צו הקנייה מס' 723

מדור לשלטון מקומי

1746	צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (אשכול, תיקון), תשכ"ט—1969
1746	חוק עזר לגבעתיים (פיקוח על כלבים) (ביטול), תשכ"ט—1969
1747	חוק עזר לאור-יהודה (עגלות), תשכ"ט—1969
1753	חוק עזר לדימונה (רשיונות לאופניים), תשכ"ט—1969
1754	חוק עזר לקדימה (פתיחת בתי-עסק וסגירתם), תשכ"ט—1969
1757	חוק עזר לקריית-הרשף (הוצאת אשפה), תשכ"ט—1969
1759	חוק עזר לראש-העין (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים), תשכ"ט—1969

תיקון טעות

חוק הארכיונים, תשט"ו—1955

תקנות בדבר ביעור חומר ארכיוני במוסדות המדינה וברשויות המקומיות

בתוקף הסמכות לפי סעיף 18 לחוק הארכיונים, תשט"ו—1955¹, שהועברה אלי², ולאחר התייעצות במועצת הארכיונים העליונה, אני מתקינה תקנות אלה:

1. בתוספת הראשונה לתקנות הארכיונים (ביעור חומר ארכיוני במוסדות המדינה וברשויות המקומיות), תשי"ז—1957³ (להלן — התוספת הראשונה), בפרט 19 (תעודות שיגרתיות ברשות הרשויות המקומיות), אחרי פסקה (19) יבוא:

תיקון פרט 19

טור ב'

טור א'

5 שנים לאחר סגירת התיק מפאת חיסול העסק או שינוי בעלותו
(20) תיק פרט בדבר מתן רשיונות לעסק לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968
3 שנים לאחר תום שנת הלימודים שלגביה נערכה ההרשמה.
(21) שאלון הרשמה, למפעל הונת הילד

2. בתוספת הראשונה, בפרט 26 (תעודות שיגרתיות בענייני אפסנאות ומשק), במקום פסקה (13) יבוא:

תיקון פרט 26

(13) שובר קבלה — כתב המשמש אסמכתא לקבלת 5 שנים.
חומר, ציוד ושירותים

3. בתוספת הראשונה, בפרט 44 (תעודות שיגרתיות ברשות משרד החינוך והתרבות), אחרי פסקה (2) יבוא:

תיקון פרט 44

(3) תלוש-ציון ממחברת בחינה
2 שנים ממועד הבחינה.

4. בתוספת הראשונה, בפרט 45 (תעודות שיגרתיות בענייני כספים והנהלת חשבונות), אחרי פסקה (11) יבוא:

תיקון פרט 45

(12) כרטיס עובד (טופס 101) שאינו כולל את רישומי השכר והניכויים והמנוהל לפי תקנות מס הכנסה (ניכוי משכורת), תשי"ז—1957, או לפי תקנות מס הכנסה והיטל בטחון (ניכוי משכורת), תשכ"ח—1968, כשהיו קיימים כרטיסי משכורת אישיים
3 שנים מתום שנת המס אליה הוא מתייחס.

5. בתוספת הראשונה, בפרט 53 (תעודות שיגרתיות ברשות משרד העבודה), אחרי פסקה (3) יבוא:

תיקון פרט 53

(4) תיק פרט בדבר תביעה בענין הלנת שכר או 7 שנים מרישום ההחלטה הסופית בתיק בענין יחסי עבודה

¹ ס"ח 171, תשט"ו, עמ' 14.

² י"פ 407, תשט"ו, עמ' 639.

³ ק"ת 725, תשי"ז, עמ' 1794; ק"ת 2165, תשכ"ח, עמ' 572.

(5) העתק חווה שעבוד בדבר הלוואה לאגודה
שיתופית
2 שנים מיום קבלת
הודעת הנושא על ביטול
השעבוד."

6. בתוספת הראשונה, בפרט 55 (רישומי עזר משרדים), אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) רישומים המתייחסים למשלוח דואר רשום או
קבלתו

2 שנים

(4) רישומי עזר לצרכי ניהול או תיקון של רשומה
המנוהלת במיכון כשקיים רישום המשמש
אסמכתה

7. בתוספת הראשונה, במקום פרט 56 (תעודות שיגרתיות ברשות לשכות הגיוס של
משרד הבטחון), יבוא:

56. תיקי פרט בעניני גיוס לצה"ל המצויים בלשכות הגיוס
האזוריות של צה"ל.

(1) תיק פרט המתייחס לאשה שילדה ולא חויילה שנה מתאריך ההתייצבות

(2) תיק פרט המתייחס לאדם שנפטר בטרם חוייל שנה מתאריך ההתייצבות

(3) תיק פרט המתייחס לאשה שלא חויילה מטעמי דת
ומצפון בהגיע האשה אליו
מתייחס התיק לגיל 25

(4) תיק פרט המתייחס לגבר שכשרו הגופני נקבע
כ"בלתי כשר תמידי" בהגיע האיש אליו
מתייחס התיק לגיל 50

(5) תיק פרט המתייחס לאשה שכשרה הגופני נקבע
כ"בלתי כשר תמידי" בהגיע האשה אליו
מתייחס התיק לגיל 25

(6) תיק פרט המתייחס לגבר שפוטרו משירות בטחון
לפי החלטת שר הבטחון או מי שהוסמך על-ידיו בהגיע האיש אליו
מתייחס התיק לגיל 50

(7) תיק פרט המתייחס לאשה שפוטרה משירות הבט
חון לפי החלטת שר הבטחון או מי שהוסמך על-
ידיו בהגיע האשה אליו
מתייחס התיק לגיל 25

(8) תיק פרט המתייחס לגבר שלא חוייל לצה"ל מסיבת
נפקדות, היעלמות, הגירה בהגיע האיש אליו
מתייחס התיק לגיל 50

(9) תיק פרט המתייחס לאשה שלא חויילה לצה"ל
מסיבת נפקדות, היעלמות, הגירה בהגיע האשה אליו
מתייחס התיק לגיל 25.

8. בתוספת הראשונה, בפרט 60 (תעודות שיגרתיות ברשות משרד הפנים), אחרי פסקה (18) יבוא:

טור א'	טור ב'
(19) תיק פרט של רשות מקומית בדבר מסי הרשות המנוהל במשרד מחוזי או נפתי והמכיל התכת-בות והחלטות	5 שנים
(20) תיק פרט של רשות מקומית בדבר מסי הרשות המנוהל במשרד הראשי, למעט החלטות הרשות המקומית	5 שנים
(21) תיקי פרט של רשות מקומית בדבר תקציב פיתוח ותקציב בלתי רגיל המנוהלים במשרד הראשי כאשר התיקים העיקריים מנוהלים במשרד המחוזי	5 שנים לאחר תום שנת התקציב
(22) תיקי פרט של רשות מקומית בדבר תקציב פיתוח ותקציב בלתי רגיל המנוהלים במשרד נפתי	5 שנים לאחר תום שנת התקציב
(23) טופס בקשה לדרכון	10 שנים
(24) הודעה על שינויים בקשר לרשיון כלי יריה	שנה לאחר פקיעת הרשיון
(25) שובל רשיון כלי יריה המשמש אסמכתה על תשלום אגרת רשיון	שנתיים לאחר פקיעת הרשיון.

9. בתוספת הראשונה, בפרט 63 (תעודות שיגרתיות ברשות אגף מטבע חוץ), אחרי פסקה (1) יבוא:

- „(2) העתק טופס ביצוע הוראות המפקח על מטבע חוץ 3 חדשים לאחר עריכת בקשר למטען יבוא אחד/קבלת הלואה (טופס 34) הטופס.”

10. בתוספת הראשונה, בפרט 81 (תעודות שיגרתיות ברשות משרד העבודה, אגף הנוער והחינוך המקצועי), אחרי פסקה (1) יבוא:

- „(2) יומן כיתה

2 שנים מיום גמר הלימודים

- (3) שאלון הרשמה לבית-ספר לחניכים

לאחר קבלת החניך ללימודים ורישום הנתונים במיכון.

11. בתוספת הראשונה, אחרי פרט 83 יבוא:
„84. תעודות שיגרתיות ברשות משרד התחבורה, אגף הספנות והנמלים:

- (1) בחינות הסמכה של ימאי

שנה אחת לאחר תאריך הבחינה

85. תעודות שיגרתיות ברשות תאגיד ממלכתי או ממשלתי:

(1) איגרת חוב על שם

שנה אחת לאחר תום
שנת הכספים בה נפדתה
האיגרת סופית.

86. תעודות שיגרתיות ברשות המוסד לביטוח לאומי:

(1) תיק פרט של מבוטח לא שכיר המכיל מסמכים על
מעמדו, דו"חות שנתיים על הכנסותיו וריכוז של
תשלומים ששילם

5 שנים לאחר אישור
תביעה לקיצבת זקנה,
שאירים או תלויים, או—
אם לא הוגשה תביעה—
5 שנים לאחר פטירת
המבוטח.
הוגשה תביעה ונדחתה—
7 שנים לאחר הדחייה.

(2) תיק פרט בדבר תביעה לקיצבה למשפחה מרובת
ילדים
3 שנים לאחר תום
הזכאות."

12. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הארכיונים (ביעור חומר ארכיוני במוסדות המדינה
וברשויות המקומיות) (תיקון), תשכ"ט—1969".

כ"ג בסיון תשכ"ט (9 ביוני 1969)
(חמ 78341)
גולדה מאיר
ראש הממשלה

חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968

תקנות בדבר תשלום דמי-ביטוח וגבייתם

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 173 ו-242 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב],
תשכ"ח—1968, אני מתקין תקנות אלה:

1. האמור בתקנה 7 לתקנות הביטוח הלאומי (גביית דמי-ביטוח), תשי"ד—1954,²
יסומן (א) ואחריה יבוא:

„(ב) הוגש דין וחשבון לאחר המועד הנקוב בתקנת משנה (א), לא יראוהו
כדין וחשבון לענין תקנה זו אלא אם הוגש באיחור בהסכמת המוסד או אם
האיחור בהגשת הדין וחשבון הוא תוצאה מגורם שלא היה תלוי ברצונו של
המבוטח.”

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הביטוח הלאומי (גביית דמי-ביטוח) (תיקון), תשכ"ט—
1969".

כ"ז בסיון תשכ"ט (13 ביוני 1969)
(חמ 75033)
יוסף אלמוגי
שר העבודה

¹ ס"ח 530, תשכ"ח, עמ' 108.

² ק"ת 440, תשי"ד, עמ' 649; ק"ת 739, תשי"ח, עמ' 70; ק"ת 1023, תשי"ד, עמ' 1396.

פקודת הבטיחות בעבודה, 1946

תקנות בדבר בטיחות וגיהות של עובדים בשימוש בחמרי הדברה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 55 ו-81 לפקודת הבטיחות בעבודה, 1946, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון התוספת הראשונה

1. בתוספת הראשונה לתקנות הבטיחות בעבודה (עובדים בחמרי הדברה), תשכ"ד—
במקום „פרתיון (Parathion)“ והאמור בצדו בטורים ב' ו'ג' יבוא האמור בתוספת לתקנות אלה.

השם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הבטיחות בעבודה (עובדים בחמרי הדברה) (תיקון)“.
תשכ"ט—1969.

תוספת

ציוד מגן הדרוש בפעולות בחמרי הדברה מסויימים

טור א'	טור ב'	טור ג'
אזודרין (Azodrin)	(1) פתיחת מיכל המכיל את החומר המרוכז; העברת חומר ממכל למיכל, מהילתו, ערבובו והשימוש בו;	(1) כפפות מגומי או מחומר פלסטי;
מטאציל (Matacil)		(2) מגפיים מגומי או מחומר פלסטי או נעלי עבודה גבוהות מעור;
נובקרון (Nuvacron)		
סיאלון (Cyolan)	(2) חיתוי ורעים בחומר;	(3) מכשיר נשימה ומשקפי מגן;
פרתיון (Parathion)	(3) שטיפה וניקוי של מיכל או מיתקן הדברה לחומר בין של קרקע ובין של מטוס	(4) סרבול וסינר מגומי או מחומר פלסטי;
		(5) כיסוי ראש נאות.

(4) דיגול לטייס המבצע פעולת הדברה מן האוויר	(1) מגפיים מגומי או מחומר פלסטי;
	(2) מגן פנים;
	(3) סרבול;
	(4) כיסוי ראש נאות.

יוסף אלמוגי
שר העבודה

י"ט בניסן תשכ"ט (7 באפריל 1969)
(חמ 750201)

אני מסכים.
חיים גבתי
שר החקלאות

אני מסכים.
ישראל ברזילי
שר הבריאות

¹ ע"ר 1946, תוס' 1, מס' 1472, עמ' 50; ס"ח 382, תשכ"ג, עמ' 6.
² ק"ת 1551, תשכ"ד, עמ' 872.

פקודת התעבורה

תקנות לביצוע הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 14, 70, 71 ו-76 לפקודת התעבורה¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 527 לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות), יבוא:

החלפת תקנה 527

527. (א) תוקם ועדת ערר שבפניה רשאי מבקש רשיון למונית לערור על החלטת ועדת המוניות (להלן בפרק זה — ועדת ערר).
- (ב) ועדת ערר תפעל בהרכב של שלושה חברים אשר ימונו מתוך רשימה שאושרה על ידי שר התחבורה.
- (ג) שר התחבורה ימנה אחד החברים שברשימה האמורה להיות יושב ראש הועדה; הוגש ערר, ימנה היושב ראש ועדה, ורשאי הוא להטיל על אחד מחבריה להיות יושב ראש בישיבת הועדה.
- (ד) רשימת חברי הועדה והודעה על מינוי היושב ראש יפורסמו ברשומות.

מינוי ועדת ערר

תיקון תקנה 529

2. האמור בתקנה 529 לתקנות העיקריות יסומן (א) ואחריו יבוא:

657-881 101-16
" (ב). ועדת המוניות תדון, במועד שייקבע על ידי יושב ראש ועדת המוניות בהודעה ברשומות, בבקשות למוניות שהוגשו לו לגבי המקומות שנקבעו בהודעה." X

תיקון תקנה 532

3. בתקנה 532 לתקנות העיקריות —

(1) בתקנת משנה (א), במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) מספר השנים בהם נהג המבקש בפועל במונית;

(2) בסוף תקנת משנה (ה) יבוא:

"או אם הורשע בעבירה פלילית אשר, לדעת המפקח על התעבורה, יש בה כדי לפסול אותו מלהיות כשיר להפעיל מונית ולתת בה שירות, אם טרם חלפו חמש שנים לאחר שריצה את ענשו על אותה עבירה."

השם

4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות התעבורה (תיקון מס' 6), תשכ"ט—1969".

כ"ב בסיון תשכ"ט (8 ביוני 1969)
(חמ 756125)

משה כרמל
שר התחבורה

² ק"ת תשכ"א, עמ' 1425; ק"ת תשכ"ח, עמ' 1434.
¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

פקודת התעבורה

תקנות לביצוע הפקודה

בחוקף סמכותי לפי סעיף 70 לפקודת התעבורה¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות) —

תיקון תקנה 1

(1) במקום הגדרת „רכב איטי” יבוא:

„רכב איטי” — רכב מנועי שלגביו קבעה רשות הרישוי ברשיונו של הרכב מהירות מקסימלית שאינה עולה על 40 קמ"ש;

(2) במקום הגדרת „שנת ייצור” יבוא:

„שנת ייצור” — שנת הייצור של רכב, שנרשמה ברשיון הרכב על ידי רשות הרישוי כשנת הייצור; ברכב שברשיונו צויינו יותר משנה אחת יראו את השנה המוקדמת כשנת ייצור;”

2. בתקנה 13 לתקנות העיקריות, אחרי הגדרת „רכב בטחון” יבוא:

תיקון תקנה 13

„רכב מיושן” — רכב ששנת ייצורו לפי הרשום ברשיון הרכב קודמת ב־19 שנה או יותר למועד חידוש רשיונו.”

3. במקום תקנה 41 לתקנות העיקריות יבוא:

החלפת תקנה 41

41. (א) לא ינהג אדם ברכב במהירות העולה על הקבוע להלן לגבי סוג הרכב שהוא נוהג בו.

„מהירות
מקסימלית
מותרת

מהירות מקסימלית מותרת בקמ"ש		סוג הרכב
בדרך עירונית	בדרך שאינה דרך עירונית	
80	50	1. רכב מנועי, למעט טרקטור, בעל 4 גלגלים או יותר שמשקלו הכולל המותר אינו עולה על 4000 ק"ג ורכב פרטי בעל 3 גלגלים, שאינם גוררים גרור או רכב אחר
80	50	2. אוטובוס שאינו גורר גרור
70	40	3. (א) רכב מנועי, למעט טרקטור שמשקלו הכולל המותר עולה על 4000 ק"ג שאינו גורר גרור (ב) אופנוע, בין אם מחובר אליו רכב צידי ובין אם לאו (ג) רכב מורכב
60	40	4. (א) רכב כאמור בפסקאות 1, 2 ו־3 הגורר רכב אחר (ב) חלת אופנוע
50	40	5. אופניים עם מנוע עזר
40	40	6. (א) טרקטור (ב) מכונה ניידת

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.
² ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425; ק"ת 1903, תשכ"ו, עמ' 2320; ק"ת 2365, תשכ"ט, עמ' 1145.

(ב) הנוהג ברכב מיושן בדרך שאיננה דרך עירונית תהיה מהירות נסיעתו המקסימלית המותרת פחותה ב-10 קמ"ש מהמהירות המקסימלית המותרת לפי תקנת משנה (א) לגבי דרך שאיננה דרך עירונית ותחול עליו חובת סימון הרכב כאמור בתקנת משנה (ד) (2).

(ג) רשות הרישוי רשאית לציין ברשיונו של רכב מהירות מקסימלית מותרת פחותה מן המפורט בתקנות משנה (א) או (ב), אם לדעתה דרוש לעשות כן מטעמי בטיחות התנועה.

(ד) ציינה רשות הרישוי ברשיונו של רכב מסויים מהירות מקסימלית מותרת פחותה מן המפורט בתקנת משנה (א) —

(1) לא ינהג אדם ברכב במהירות העולה על המהירות שצויינה ברשיון ;

(2) לא ינהג אדם ברכב אלא אם המהירות המותרת לפי תקנת משנה (ב) או (ד) (1) רשומה על גבי חלקיו הקדמי והאחורי של הרכב על גבי לוחיות כפי שתורה רשות הרישוי, שיהיו תמיד במצב נקי וניתנות לקריאה.

(ה) לא ינהג אדם רכב בקטע הדרך המסומן בתמרור במהירות העולה על הקבוע בתמרור.

(ו) הוראות תקנות משנה (א) עד (ד) אינן באות לגרוע מהוראות תקנות 39 ו-40 או מהוראות כל דין אחר בענין מהירות.

4. בתוספת השלישית לתקנות העיקריות, בסעיף 1, סעיף קטן (ט) — בטל.

5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות התעבורה (תיקון מס' 7), תשכ"ט—1969”.

משה כרמל
שר התחבורה

י"ז בסיון תשכ"ט (3 ביוני 1969)
(חמ 756125)

פקודת מס הכנסה

תקנות בדבר פטור והנחות בישובים מסויימים
ובהיאחזויות נח"ל

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11 ו-243 לפקודת מס הכנסה¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 22 לתקנות מס הכנסה (פטור והנחות בישובים מסויימים ובהיאחזויות נח"ל), תשי"ז—1957², אחרי תקנת משנה (ב) יבוא:

„(ג) מי שהיה תושב בית-שאן שנים עשר חדשים רצופים לפחות, יהא זכאי לפטור או להנחה ממס על הכנסתו בכל שנה משנות המס 1969 עד 1972 בשיעור יחסי שהוא כיחס של סכום הכנסתו שהושגה אותה שנה בעת היותו תושב כאמור לסך כל הכנסתו אותה שנה, ובלבד שלא יובא בחשבון ההכנסה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח תשכ"ח, עמ' 171.
² ק"ת תשי"ז, עמ' 1216; תשכ"ז, עמ' 2039; תשכ"ט, עמ' 1331.

של תושב כאמור כל סכום העולה על 750 לירות פי מספר החדשים שבהם
היה תושב כאמור באותה שנה.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מס הכנסה (פטור והנחות בישובים מסויימים
ובהיאחזויות נח“ל) (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969“.

ז א ב ש ר ף
שר האוצר

ו' בתמוז תשכ"ט (22 ביוני 1969)
(חמ 723110)

חוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—1955

תקנות בדבר הכרת עבודה במוסד מוכר כשירות ותנאים
לצירופה לתקופת השירות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 61 ו-72 לחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—
1955¹, ובהמלצת ועדת השירות, אני מתקין תקנות אלה :

תיקון תקנה 1

1. בתקנה 1 לתקנות שירות המדינה (גימלאות) (הכרת עבודה במוסד מוכר כשירות),
תשכ"ב—1962² (להלן — התקנות העיקריות), בסופה יבוא :
„נציב השירות“ — לרבות מי שהוסמך על ידיו לכך.

תיקון תקנה 8

2. בתקנה 8 (ג) לתקנות העיקריות, המלים „או מי שהוסמך על ידיו לכך,“ — יימחקו.

השם

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירות המדינה (גימלאות) (הכרת עבודה במוסד מוכר
כשירות) (תיקון), תשכ"ט—1969“.

ז א ב ש ר ף
שר האוצר

א' בתמוז תשכ"ט (17 ביוני 1969)
(חמ 72062)

¹ ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 135 ; תשכ"ו, עמ' 167.
² ק"ת 1259, תשכ"ב, עמ' 1242 ; תשכ"ה, עמ' 1812.

חוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—1955

תקנות בדבר חישוב גימלאות בעד תקופת שירות שהחוק לא חל עליו

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 62 ו-72 לחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—
1955¹, ובהמלצת ועדת השירות, אני מתקין תקנות אלה :

תיקון תקנה 4

1. בתקנה 4 לתקנות שירות המדינה (גימלאות) (חישוב גימלאות בעד תקופת שירות
שהחוק לא חל עליו), תשכ"א—1961, אחרי „נציב השירות“, בכל מקום, יבוא „או מי שהוסמך
על ידיו לכך“.

השם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירות המדינה (גימלאות) (חישוב גימלאות בעד תקופת
שירות שהחוק לא חל עליו) (תיקון), תשכ"ט—1969“.

ז א ב ש ר ף
שר האוצר

א' בתמוז תשכ"ט (17 ביוני 1969)
(חמ 720607)

¹ ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 135 ; תשכ"ו, עמ' 176.
² ק"ת 1181, תשכ"א, עמ' 2489 ; תשכ"ה, עמ' 1413.

חוק רשות השידור, תשכ"ה—1965

תקנות בדבר שכר בטלה והוצאות לחברים ובדבר גמול ליושב ראש

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 10, 17 ו-52 לחוק רשות השידור, תשכ"ה—1965,¹ ובהמלצת הועד המנהל, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 2

1. במקום תקנה 2 לתקנות רשות השידור (גמול), תשכ"ה—1965,² יבוא:

2. יושב-ראש הרשות ומשנהו זכאים כל אחד לגמול נוסף של 500 ראש ולמשנהו לירות לחודש בעד הזמן שכל אחד מהם מקדיש למילוי תפקידו.

תחילה

2. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ט בטבת תשכ"ט (19 בינואר 1969).

השם

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות רשות השידור (גמול) (תיקון), תשכ"ט—1969".

ג' בסיון תשכ"ט (20 במאי 1969)
(חמ 73052)

ישראל גלילי
שר

¹ ס"ח תשכ"ה, עמ' 106; תשכ"ט, עמ' 20.
² ק"ת תשכ"ה, עמ' 2786.

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 723

בתוקף סמכויותיו של שר האוצר לפי סעיף 9(1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939,¹ שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 39 מיום 22 ביולי 1941, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1116 מיום 24 ביולי 1941, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של הרברט מאוטנר מאנטורפן (מס' סידורי 33).

2. תחילתו של צו זה היא ביום כ"ט בסיון תשכ"ט (15 ביוני 1969).

ש' וינוגרד

ב' בתמוז תשכ"ט (18 ביוני 1969)
(חמ 72010)

הממונה על רכוש האויב

¹ ע"ר 1939, חוס' 1 מס' 923, עמ' 79.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת התעבורה

חוק עזר לאור־יהודה בדבר עגלות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 77(א) (3) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית אור־יהודה חוק עזר זה:

פרק ראשון: פרשנות

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„עגלה” — כל אמצעי הובלה הנסחב בכוח בעלי חיים, למעט עגלה או כרכרה הבנויה להסעת נוסעים;

„אורך כולל” — המרחק בין הנקודה הקיצונית שבחזית העגלה לנקודה הקיצונית שבחלק האחורי, כשהוא נמדד בין שני משטחים העוברים דרך הנקודות האמורות וניצבים לציר המרכזי;

„גובה כולל” — המרחק מפני הדרך עד הנקודה הגבוהה ביותר של העגלה כשאינה עמוסה, לרבות כל מיתקן, מכשיר או דבר אחר המחובר אליה דרך קבע;

„זמן התאורה” — זמן הלילה וכל זמן אחר שבו הראות לקויה מחמת תנאי מזג האוויר; „ייצול חיבור” — מוט ברזל או עץ המחובר לעגלה בטבעת, המשמש לחיבור שתי רצועות עור של הרתמות אליו;

„ייצול היגור” — מוט המשמש להיגוי העגלה;

„לילה” — פרק הזמן שבין סוף רבע שעה שלאחר שקיעת השמש לבין תחילת רבע שעה לפני זריחתה;

„משקל כולל מותר” — המשקל העצמי של העגלה בתוספת משקל המטען שבה, כפי שהותר על ידי ראש הרשות המקומית לעגלה הנדונה;

„משקל המטען” — משקל המטען שהותר לשאתו בעגלה בתוספת משקל הנוסעים;

„נעלי בטחון” — כפיסי עץ או מתכת בצורת משולש ישר־זווית המיועדים למניעת הזזתה המקרית של העגלה;

„סרן” — ציר או מערכת צירים המורכבים לרחבה של העגלה, הנושאים גלגלים המעבירים את משקל העגלה על פני הדרך;

„עובר דרך” — המשתמש בדרך לנסיעה, להליכה, לעמידה או לכל מטרה אחרת;

„רוחב כולל” — רחבה של העגלה כשהוא נמדד בין שני משטחים אנכיים מקבילים העוברים דרך הנקודות הקיצוניות של העגלה משני צדיה;

„הרשות המקומית” — המועצה המקומית אור־יהודה;

„ראש הרשות המקומית” — לרבות אדם שראש הרשות המקומית העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„בוהן” — בוהן שניתנה לו תעודה מאת הרשות המקומית לבדיקת עגלות ובחינתן;

„תושב” — אדם שמקום מגוריו או מקום עסקו בתחום הרשות המקומית.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.

פרק שני: מתן היתר

2. (א) לא ינהג אדם עגלה בתחום הרשות המקומית אלא אם יש לו עליה היתר בר תוקף מאת ראש רשות מקומית.
(ב) לא יינתן היתר אלא למי שמלאו לו 16 שנים.
3. תושב הרוצה בהיתר על עגלתו יגיש בקשה בכתב לראש הרשות המקומית, ימסור פרטים מלאים ונכונים, בצירוף אישור מאת רופא וטרינרי שאושר על ידי ראש הרשות המקומית על מצבה הגופני התקין של הבהמה או הבהמות, ומסמכים כפי שידרוש ראש הרשות המקומית, וישיב נכונה על כל שאלה שיישאל על ידיו.
4. (א) המבקש היתר יביא את העגלה למשרד הרשות המקומית או למקום אחר שיורה ראש הרשות המקומית ובמועד שיורה.
(ב) העגלה תיבדק ותיבחן על ידי בוחן כדי לברר אם נתקיימו בה כל הוראות חוק עזר זה ואם היא ראויה לשימוש.
5. (א) לא יינתן היתר אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת בוחן המאשרת שהעגלה שעליה מבוקש ההיתר נבדקה על ידיו ונמצאה ראויה לשימוש.
(ב) מתן היתר או סירוב לתיתו, קביעת תנאי נתינתו, התלייתו וביטולו מסורים לשיקול דעתו של ראש הרשות המקומית.
(ג) ניתן היתר, יחתים ראש הרשות המקומית את ההיתר בחותמת כשירות לתנועה.
(ד) לא ישתמש אדם בעגלה באופן השונה מן השימוש הנקוב בהיתר.
6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך נתינתו.
7. (א) בעד כל היתר תשולם למועצה אגרה בסך 5 לירות, אולם אם ניתן ההיתר אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.
(ב) ראש הרשות המקומית רשאי לפטור מבקש היתר מתשלום האגרה לפי סעיף קטן (א) בהתחשב במצבו הכלכלי.

פרק שלישי: מבנה העגלה

סימן א': מצב העגלה והפיקוח על תקינותה

8. עגלה וכל החלקים, האבזרים והציוד המורכבים עליה או המותקנים בה יהיו בכל עת במצב תקין, ובמצב שאין בו כדי לגרום נזק או סכנה לנמצאים עליה, בתוכה או על ידה, או לעוברי דרך או לרכוש.
9. (א) בוחן וכן שוטר רשאים בכל עת להזמין לבדיקה וכן לבדוק כל עגלה.
(ב) בעליה או מחזיקה של העגלה שהוזמן כאמור יביאנה לבדיקה במקום ובמועד שנקבעו בהזמנה.

10. (א) סבור בוחן או שוטר כי לא נתמלאו בעגלה הוראות חוק עזר זה, או שהעגלה עלולה לסכן את התנועה, ימסור לנהג בה הודעה (להלן — הודעת אי שימוש) בה יפורטו הפגמים בעגלה, יסיר מן העגלה את לוחית הזיהוי ויודיע על כך לראש הרשות המקומית ויעביר אליו את לוחית הזיהוי ואת ההיתר שניתן לו על ידי הנהג לפי דרישתו.

(ב) מי שנמסרה לו הודעת אי שימוש, לא ישתמש בעגלה שעליה נמסרה ההודעה אלא לשם תיקון הפגמים שפורטו בה וכן לשם הבאתה לרשות המקומית לעריכת בדיקה נוספת.

(ג) עגלה שנמסרה עליה הודעת אי שימוש לא ישתמש בה מחזיקה או נהגה או מי שבידו השליטה עליה אלא לצרכים האמורים בסעיף קטן (ב) אף אם ההודעה לא נמסרה לידיו.

(ד) נוכח הבוחן על פי בדיקה נוספת כי הפגמים שפורטו בהודעת אי שימוש תוקנו, יבטל את הודעת אי השימוש ויחזיר את ההיתר ואת לוחית הזיהוי.

סימן ב': מבנה העגלה

11. בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג תותקן לפחות מערכת בלמים אחת המופעלת על שני גלגלי העגלה המורכבים על סרן אחד והמאפשרת האטה והחזקת העגלה במצב בלימה בכל דרך.

12. בעגלה שהוראות סעיף 11 לא חלות עליה תותקן מערכת בלמים אחת המופעלת ישירות על גלגל אחד המורכב על סרן אחד של העגלה והמאפשרת האטה והחזקת העגלה במצב בלימה בכל דרך.

13. הרוחב הכולל של עגלה לא יעלה על 2.00 מטר.

14. הגובה הכולל של עגלה לא יעלה על 3.00 מטר, ובלבד שהגובה מן פני הקרקע ועד לתחתית העגלה לא יעלה על 1.20 מטר.

15. אורך כולל של עגלה לא יעלה —

(1) בעגלה בעלת סרן אחד על 3.00 מטר;

(2) בעגלה בעלת 2 סרנים על 5.00 מטר.

16. המרחק בין מרכז הסרן עד לקצה האחורי של מרכב העגלה —

(1) בעגלה בעלת ציר אחד — יהיה 45% מהאורך הכולל של המרכב או המשטח או השטח המיועד למטען;

(2) בעגלה בעלת 2 צירים המרחק בין הצירים של העגלה לא יעלה על 50%.

17. בעגלה תותקן מערכת היגוי תקינה המאפשרת הפנייתו בזווית של 45° לפחות והחזרתה המיידית בקלות, מהירות ובטיחות.

18. בעגלה הרתומה לבהמה אחת יותקן ייצול חיבור אחד ושני ייצולי היגוי שיעמדו בעומס הסחיבה, הדחיפה והטלטולים של העגלה, בכל תנאי הדרך. בעגלה הרתומה לשתי בהמות יותקנו שני ייצולי חיבור וייצול היגוי אחד. חיבור
19. ייצול החיבור יהיה עשוי ממוט ברזל או עץ חלק, ובלבד שמוט העץ לא יהיה מורכב משני חלקים או יותר. ייצול חיבור
20. בעגלה יותקנו גלגלים תקינים אשר יוכלו לשאת את משקלה הכולל המותר. גלגלים
21. בגלגלי העגלה יותקנו אופנים מעץ, מברזל או מפלדה, בעלי נקבים המותאמים בקוטרם לברגים ולאומים המשמשים לחיבור האופנים לסרן. אופני עץ יהיו בעלי חישוקי ברזל, פלדה או גומי מוקשה. על אופני ברזל יורכבו צמיגים מגומי מוקשה או פנאומטיים. אופנים בגלגלים
22. המושכות יעשו מחומר אשר יעמוד בפני עומס הסחיבה. חלקי הרתמה והמושכות הבאים במגע עם עור הבהמה לא יחבלו בה. הרתמה
23. (א) בעגלה יותקן בצדה השמאלי פנס חשמלי או פנס רוח אחד לפחות, ובהיותה בדרך יפיץ אור בצבע לבן קדימה ואור בצבע אדום אחורה בזמן תאורה שאורו ייראה למרחק של 100 מטרים לפחות. התקנת פנס
- (ב) הפנס כאמור בסעיף קטן (א) יותקן בגובה של לא פחות מ-40 ס"מ ולא יותר מ-120 ס"מ מפני הקרקע.
24. (א) בעגלה יותקנו בחלק האחורי שני מחזירורים בצבע אדום, כל מחזירור במרחק שווה מדופן העגלה שבצדה ושלא יעלו על 40 ס"מ ובגובה של לפחות 40 ס"מ מן פני הקרקע ולא יותר מ-80 ס"מ; הותקן בעגלה מחזירור מלבני, יהיה שטחו 20 ס"מ מרובעים לפחות; הותקן מחזירור עגול יהיה קטרו 5 ס"מ לפחות. שני המחזירורים יהיו במצב תקין ונקי בכל עת. מחזירורים
- (ב) בעגלה שאין לה דפנות יותקנו המחזירורים על הסרן האחורי, ובלבד שהמרחק-קים, צבעם וגדלם יהיו בהתאם לאמור בסעיף זה.
- (ג) לא יותקן בעגלה מחזירור אלא מסוג שאושר על ידי ראש הרשות המקומית.
25. בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג יימצאו שתי נעלי בטחון המאפשרות השארתה של העגלה, כשהיא עמוסה, במצב בלימה בכל תנאי הדרך כשהבלמים אינם מופעלים. נעלי בטחון
26. לא יעלה משקל המטען של עגלה על המשקל שצויין לצדה להלן: משקל כולל מותר
- (1) בעגלה בעלת סרן אחד הרתומה לסוס או פרדה — 500 ק"ג;
- (2) בעגלה בעלת סרן אחד או שני סרנים הרתומה לחמור אחד או לשני חמורים — 250 ק"ג;
- (3) בעגלה בעלת 2 סרנים הרתומה לסוס או פרדה — 500 ק"ג;
- (4) בעגלה בעלת 2 סרנים הרתומה לשני סוסים או לשתי פרדות — 1000 ק"ג.

27. לא יוביל אדם מטען בעגלה ולא יניח לאחר להובילו כאמור אלא אם —

- (1) המטען מסודר באופן המאפשר הובלתו בבטיחות;
- (2) המטען קשור ומוחזק היטב באופן שלא יישמט וקישוריו לא יתרופפו;
- (3) חלוקת משקל המטען על העגלה וסידורו מאפשרים הובלתו בבטיחות;
- (4) המטען מסודר באופן שלא יסתיר את המחזירורים, את לוחית הזהותי ואח הפנס.

(5) המטען מסודר באופן שאינו חורג —

- (א) מחוץ לדפנות הצדדים של העגלה;
- (ב) מחוץ לקרקעית העגלה;
- (ג) יותר ממטר אחד מחוץ לחלק האחורי ביותר של העגלה;
- (ד) מחוץ לדופן הקדמי של העגלה.

סימון מטען
חורג

28. היה מטען חורג מחוץ לחלק האחורי ביותר של העגלה יסמן המוביל את המטען כדלקמן:

- (1) שלא בזמן התאורה — על ידי דגל אדום פרוש בקצה החורג של המטען;
- (2) בזמן התאורה — על ידי אור אדום או מחזירור אדום בקצה האחורי של המטען בגודל שנקבע בסעיף 24 (א).

היתר לעגלה
שמידותיה
ומשקלה עולים
על הקבוע

29. ראש הרשות המקומית רשאי להתיר, לאחר התייעצות עם רשות הרישוי, בתנאים או ללא תנאים, שימוש בעגלה אשר מידותיה או משקל מטענה עולים על הקבוע בסימן זה.

סימן ג': שינוי מבנה

שינוי מבנה

30. לא ישנה אדם מבנה של עגלה אלא לפי היתר בכתב מאת ראש הרשות המקומית ובהתאם לתנאי ההיתר.

רישום השינוי
בהיתר

31. לא ישתמש אדם בעגלה שניתן עליה היתר שינוי המבנה לפי סעיף 30 אלא לאחר שנרשם השינוי בהיתר שניתן לפי סעיף 5.

פרק רביעי: לוחית-זיהוי

מתן לוחית-
זיהוי

32. (א) ראש הרשות המקומית יתן לכל בעל היתר לוחית זיהוי וכן יחליף כל לוחית זיהוי משומשת או פגומה בחדשה.

(ב) לוחית הזיהוי תהיה בצבע לבן ועל הלוחית יירשם בצבע שחור המספר הסידורי של ההיתר, שמו ומענו של בעל העגלה. גודל הלוחית יהיה 40×20 ס"מ. הלוחית תותקן בחלק האחורי של העגלה או בצד הימני במקום בולט ונראה לעין, ותהא במצב נקי ותקין בכל עת.

(ג) בעד כל לוחית זיהוי תשולם לקופת הרשות המקומית אגרה בסך שתי לירות.

לוחית-זיהוי

33. כל עגלה תשא עליה בגובה ובצורה הנראים לעין לוחית-זיהוי שניתנה על ידי ראש הרשות המקומית.

הפרת לוחית-
הזיהוי

34. לא יסיר אדם לוחית-זיהוי מעגלה אלא לשם החלפתה או לשם מסירתה לראש הרשות המקומית; לא יוסיף אדם על הסימנים והמספרים שבה ולא ישנה בהם דבר, לא יחספס את צבעה וכל סימן או מספר שעליה ולא ישחית אותה בכל צורה שהיא.

פרק חמישי: החזקת היתר ושינויים בו

35. לא ינהג אדם עגלה אלא אם נמצא אתו היתר ומותקנת בה לוחית-זיהוי.	חובת החזקת היתר
36. הנוהג בעגלה יציג את ההיתר לכל בוחן או שוטר לפי דרישתו.	הצגת היתר
37. מי שניתן לו היתר, חייב למלא אחרי התנאים או ההגבלות הכלולים בו ולא ישתמש אדם בעגלה אלא בהתאם להיתר ולתנאים כאמור.	חובה למילוי תנאי היתר
38. לא ישנה אדם שאינו מוסמך לכך פרט בהיתר על ידי כתב יד, שרטוט, מחיקה, טשטוש, הוספה או בכל אופן אחר ולא יחזיק היתר שיש בו שינוי כאמור.	איסור שינוי בהיתר
39. (א) אבד היתר או הושחת או טשטש, רשאי ראש הרשות המקומית לתת, לפי בקשת בעליו או מחזיקו, כפל ממנו לאחר ששוכנע באמיתות הבקשה. (ב) מצא בעל ההיתר את ההיתר המקורי לאחר שקיבל כפל כאמור, יחזיר את הכפל לראש הרשות המקומית.	כפל היתר

פרק ששי: הוראות שונות

40. ראש הרשות המקומית רשאי לאחר התייעצות עם רשות הרישוי לפטור עגלה מהוראות הפרק השלישי, כולן או מקצתן, והוא רשאי לגבי עגלה מסויימת להוסיף על הוראות הפרק האמור, אם לפי שיקול דעתו נחוץ הדבר לבטיחות התנועה ולמניעת תאונות או לזרימת התנועה או להבטחת השימוש בעגלה.	פטור
41. לא נקבע בחוק עזר זה על מי מוטלת חובה מסויימת, יראוה כמוטלת על נהגה של עגלה, על בעל ההיתר, על בעל העגלה ועל המחזיק בה.	הפלת אחריות
42. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 10 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש הרשות המקומית או לאחר הרשעתו.	ענשים
43. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאור־יהודה (עגלות)“, תשכ״ט—1969.	השם

מרדכי בן-פורת	נתאשר.
ראש המועצה המקומית אור־יהודה	א' בתמוז תשכ״ט (17 ביוני 1969)
אני מסכים.	(חמ 811315)
משה כרמל	חיים משה שפירא
שר התחבורה	שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

פקודת התעבורה

חוק עזר לדימונה בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית דימונה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אופניים” — אופניים או תלת־אופניים, שאינם מונעים בכוח מיכני;

„המועצה” — המועצה המקומית דימונה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„תושב” — אדם שמקום מגוריו הוא בתחום המועצה;

„בוחר” — אדם שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים שמבוקש עליהם רשיון.

רשיון לאופניים

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר־תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית־מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמישים לירות.

פקשה למתן רשיון

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לרשיון לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתיתו.

(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שהאופניים אשר עליהם מבוקש הרשיון נבדקו ונמצאו ראויים לשימוש ובהם כל האבזרים כנדרש בתקנות התעבורה, תשכ”א—1961³.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שלוש לירות, אולם אם ניתן הרשיון אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

לוחית־מספר

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית־מספר, וכן יחליף כל לוחית־מספר מטושטשת או פגומה בלוחית־מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית־מספר תשולם למועצה אגרה של 75 אגורות.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ”א, עמ’ 173.

³ ק”ת 1128, תשכ”א, עמ’ 1425.

5. חוק עזר לדימונה (רשיונות לאופניים), תש"ך—1959 — בטל.

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לדימונה (רשיונות לאופניים)”, תשכ"ט—1969.

השם

נתאשר.

גבריאלי סבג

א' בתמוז תשכ"ט (17 ביוני 1969)
(חמ' 81925)

ראש המועצה המקומית דימונה

אני מסכים.

חיים משה שפירא

משה כרמל

שר הפנים

שר התחבורה

⁴ ק"ת 954, תש"ד, עמ' 112.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקדימה בדבר פתיחת בתי-עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית קדימה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הנדרות

„המועצה” — המועצה המקומית קדימה;

„בית עסק” — חנות, משרד, מחסן, קיוסק, מזנון, בית מלאכה, וכל מקום אחר בתחום המועצה שבו מתנהל עסק, נעשית מלאכה או מוחסנת סחורה, לרבות מקומות למכירת כרטיסי כניסה למקום תרבות או ספורט, לבריכת שחיה, לבית נכות, לתערוכות, לגן חיות, לעינוג או למקום הגרלה, ולמעט מלון, פנסיון, בית אוכל, בית קפה, בית עינוג ובית מרקחת;

„בית קפה” — כל מקום בתחום המועצה שלגביו ניתן או יש לקבל רשיון לבית קפה על פי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968².

„מזנון” — כל מקום שלגביו ניתן או יש לקבל רשיון למזנון על פי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968;

„קיוסק” — כל מקום שלגביו ניתן או יש לקבל רשיון למזנון על פי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968;

„בית אוכל” — מסעדה, בית קפה, וכל מקום אחר שבו מגישים או מוכרים דברי אוכל או משקה לשם צריכתם בו במקום, למעט מזנון, קיוסק, מלון, פנסיון, בית עינוג, אכסניה ובית קפה;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ס"ח 537, תשכ"ח, עמ' 204.

„בית עינוג“ — כל מקום שבו עורכים עינוג ציבורי כמשמעותו בחוק רישוי עסקים, תשכ״ח—1968;

„ימי מנוחה“ — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש״ח—1948³, כימי מנוחה, תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי ימי מנוחה, וסופם חצי שעה אחרי שקיעת החמה במוצאי יום המנוחה, וליל תשעה באב שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה 05.00 למחרת;

„פתח“ — לרבות אי-סגית בית עסק, בית אוכל, בית מרקחת או בית עינוג והגשת אוכל או משקה ועשיית עסק, מלאכה או עינוג בתוך בית עסק, בית אוכל, בית מרקחת או בית עינוג סגור;

„בעל“ — בעל בית עסק, בית אוכל, בית מרקחת, בית עינוג או בית קפה, לרבות שוכרו, מנהלו, מחזיקו או עובד בו והמחזיק בו;

2. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח —

(1) בית אוכל או קיוסק לממכר עתונים, סיגריות, פירות, שוקולד, גלידה או משקאות קרים לא. משכרים — בשעות שבין 24.00 לבין 5.00;

(2) חנות לממכר פרחים וחנות לממכר מזכרות — בשעות שבין 22.00 לבין 5.00;

(3) חנות לממכר מזון וחנות לממכר חמרי בנין —

(א) בימים שאינם ערבי ימי מנוחה — בקיץ — בשעות שבין 13.00 לבין 16.00 ובין 20.00 לבין 6.00, ובחורף — בשעות שבין 13.00 לבין 15.30 ובין 19.00 לבין 6.00;

(ב) בערבי ימי מנוחה — בקיץ — משעה 20.00 ביום הקודם לערב יום המנוחה עד לשעה 6.00 בערב יום המנוחה, ומשעה 15.00 בערב יום המנוחה עד לשעה 6.00 ביום שלאחר המנוחה, ובחורף — משעה 19.00 ביום הקודם לערב יום המנוחה עד לשעה 6.00 בערב יום המנוחה, ומשעה 14.00 בערב יום המנוחה עד לשעה 6.00 ביום שלאחר יום המנוחה;

(4) חנות לממכר צרכי הלבשה וחנות לממכר בדים —

(א) בימים שאינם ערבי ימי מנוחה — בקיץ — בשעות שבין 13.00 לבין 16.00 ובין 20.00 לבין 7.00, ובחורף — בשעות שבין 13.00 לבין 15.30 ובין 19.00 לבין 7.00;

(ב) בערבי ימי מנוחה — בקיץ — משעה 20.00 ביום הקודם לערב יום המנוחה עד שעה 7.00 בערב יום המנוחה, ומשעה 16.00 בערב יום המנוחה ועד לשעה 7.00 ביום שלאחר יום המנוחה, ובחורף — משעה 15.00 ביום הקודם לערב יום המנוחה עד לשעה 7.00 בערב יום המנוחה;

³ ע״ר תש״ח, חו״ס 1 מ״ס 4, עמ׳ 12.

(5) כל בית עסק שלא פורט בפסקאות (1) עד (4) — בקיץ — בשעות שבין 20.00 ובין 07.00 ובשעות שבין 13.30 ובין 15.30 ; בחורף — בשעות שבין 19.00 ובין 07.00 ובשעות שבין 13.30 ובין 15.30 ;

(6) בתקופה שמיום 1 ביולי עד 31 באוגוסט לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח חנות ביום שלישי בשבוע בשעות שבין 14.00 ובין 06.00.

(7) על אף האמור בפסקאות (1) עד (6) לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק במוצאי ימי מנוחה, אולם בכל אחד מהימים כ"ג, כ"ד, כ"ה, כ"ו, כ"ז וכ"ח באלול ; ח', י"א, י"ב, וי"ג בתשרי ; ז' באדר עד ט"ו בו ; ח', ט', י', י"א, י"ב, וי"ג, בניסן ; ב', ג', וד' בסיון — מותר — אם אינו חל בשבת — לפתוח כל בית עסק עד שעה 22.00, וכל יום ה' בשבוע מותר בו — אם אינו חל במועדי ישראל — לפתוח כל בית עסק עד השעה 22.00.

(ב) בסעיף זה —

„קִיץ” — התקופה שמיום י"א בניסן עד יום א' בחשון ;

„חורף” — התקופה שמיום ב' בחשון עד יום י' בניסן.

3. (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק או בית עינוג.

(ב) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית אוכל או בית קפה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב) בימי מנוחה, למעט יום הכיפורים וליל תשעה באב, מותר לפתוח בית אוכל או בית קפה שאין מגישים בו אוכל או משקה בליווי שעשועים, נגינה וכיוצא באלה, מתחילת יום המנוחה עד השעה 22.00 ובשעות שבין 10.00 ובין 15.00 לצורך מכירה והגשה של אוכל או משקה בין כתלי בית האוכל או בית הקפה.

פניית בתי עסק
ובתי עינוג
בימי מנוחה

4. לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית מרקחת בימי מנוחה, ובימים שאינם ימי מנוחה — בשעות שבין 19.00 לבין 06.00, ובלבד שבעל בית מרקחת חייב לפתוח את בית המרקחת שלו כשהגיע תורו לכך לפי תורנות שקבע שר הבריאות בתקנות, בתוקף סמכותו לפי סעיף 47 (ט) לפקודת הרוקחים⁴, ואם לא הותקנו תקנות כאלה — לפי תורנות שקבע ראש המועצה.

פניית בתי
מרקחת

5. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות.

עניש

6. חוק עזר לקדימה (פתיחת עסקים וסגירתם), תש"ד—1960⁵ — בטל.

ביטול

7. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקדימה (פתיחת בתי עסק וסגירתם)”, תשכ"ט—1969⁶.

השם

י' רזניק

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קדימה

י"ח באייר תשכ"ט (6 במאי 1969)

(חמ 852204)

חיים משה שפירא

שר הפנים

⁴ חוקי א"י, כרך ב' פרק ק"ו, עמ' 1102.

⁵ ק"ת 998, תש"ד, עמ' 901.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקרית חרושת בדבר הוצאת אשפה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-חרושת חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה המקומית קרית-חרושת;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו בכתב לפי חוק עזר זה; כולן או מקצתן;

„המפקח” — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מפקח לענין חוק עזר זה, וכן אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„בעל” — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא-כוח, כסוכן או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר-משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„בנין” — בית, צריף, מחסן, צריפת, בדון, פחון, אוהל, או חלק מהם, לרבות הקרקע שמש-תמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או לצורך אחר ולמעט בית מלאכה או אורווה;

„בית מלאכה” — לרבות כל מקום שעושים בו מלאכה ועובדים בו למעלה מארבעה אנשים ובכלל זה בית חרושת, מוסך וכל עסק או מחסן המשמש יחד עם בית-המלאכה;

„אורווה” — לרבות רפת, לול, מכלאה, דיר וכן כל מקום שמשתמשים בו או שמחזיקים בו יחד עם האורווה;

„אשפה” — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שברי זכוכית, ענפים, עלים, אפר, פירות או ירקות ופסלתם, קליפות, קופסאות, סמרטוטים, ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך או אי-נקיון, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין;

„זבל” — גללי בהמה ושאר אשפה של האורווה;

„פסולת” — פסולת הנוצרת בבית מלאכה ואינה אשפה או זבל.

כלי אשפה

2. (א) בעל בנין חייב להתקין, בבנין או בחצרו, כלי אשפה לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, לחומר, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח, וחייב הוא להחזיקם במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישה בכתב מאת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

(ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי אשפה שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר אשפה מחוץ לכלי אשפה.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי אשפה זבל, פסולת או חמרי בנין.

כלי קיבול

3. (א) המחזיק באורווה או בבית מלאכה חייב להתקין כלי קיבול לזבל או לפסולת, לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח וחייב הוא להחזיקם במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישה בכתב מאת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

(ב) לא ישים אדם זבל או פסולת אלא לתוך כלי קיבול שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר זבל או פסולת מחוץ לאותם כלי קיבול.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי קיבול אשפה או חמרי בנין.

העברת אשפה

4. לא יוביל אדם, פרט למפקח, ולא יעביר בשום דרך — אשפה, זבל או פסולת מבנין, מאורווה או מבית מלאכה לכל מקום אחר אלא לפי היתר מאת ראש המועצה.

5. (א) ראש המועצה רשאי לתת היתר לפי סעיף 4, לסרב לתתו, לבטלו, להתלותו או לכולל בו תנאים, להוסיף עליהם ולשנותם.

מתן היתר

(ב) בכל היתר שניתן לפי סעיף 4 ייקבעו —

(1) השעות שבהן מותר להוציא או להוביל אשפה, זבל או פסולת ;

(2) המקומות שאליהם יובלו ויורקו אשפה, זבל או פסולת ;

(3) דרכי ההוצאה וההובלה וכן אמצעי ההובלה, צורתם, גדלם ומבנם ;

(4) תקופת ההיתר.

זכות כניסה
לפועלי המועצה

6. (א) כל פועלי המועצה שהורשו לכך על ידי המפקח רשאים להיכנס לכל בנין, אורווה או בית מלאכה כדי לאסוף אשפה, זבל או פסולת בשעות שיקבע המפקח.

(ב) בעל בנין, אורווה או בית מלאכה, או המחזיק בהם יאפשר לפועלי המועצה לגשת על נקלה לכלי האשפה או לכלי קיבול אחרים כדי לאסוף ולהוציא אשפה, זבל או פסולת ללא הפרעה.

פסביות המפקח

7. (א) המפקח רשאי להיכנס לכל בנין, אורווה או בית מלאכה על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא מילא הבעל או המחזיק אחרי דרישת המפקח לפי סעיפים 2 או 3, רשאי ראש המועצה לבצע את העבודות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל או מאותו מחזיק.

מסירת הורעות

8. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט על הנכס שבו היא דנה או נתפרסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות, ואם עבר על הוראות סעיפים 2 או 3 והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 7' (ב) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו.

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-חרושת (הוצאת אשפה), תשכ"ט—1969".

השם

חנוך אליהו

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית-חרושת

א' בתמוז תשכ"ט (17 ביוני 1969)

(חמ 852502)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לראש-העין בדבר ניקוי מגרשים וחצרות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית ראש-העין חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„נכס” — בנין או מגרש;

„בעל” — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכס או שהיה מקבלה אילו היה הנכס נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכס ובין שאינו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר משנה ששכר נכס לתקופה של למעלה משלוש שנים;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכס כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„בנין” — כל מבנה שהוא בנין אבן, ביטון, חימר, ברזל, עץ או חומר אחר, לרבות כל יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב, בליטה או חלק של בנין או כל דבר המחובר אליו או כל כותל, סוללה, סייג, גדר או מבנה אחר המקיפים או תוחמים או מכוננים להקיף או לתחום קרקע כלשהי וכולל את שטח הקרקע שמשתמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם המבנה כחצר או כגינה או לכל צורך אחר של אותו מבנה;

„שטח בנין” — שטח שהמועצה הכריזה עליו, באישור הממונה על מחוז המרכז, כעל שטח בנין לענין חוק עזר זה;

„מגרש” — קרקע פנויה בשטח בנין;

„המועצה” — המועצה המקומית ראש-העין;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„מפקח“ — אדם שנתמנה על ידי המועצה להיות מפקח לצורך חוק עזר זה, לרבות אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מאת בעל מגרש לנקות את המגרש, ומאת בעל בנין או המחזיק בו, לנקות את החצר.

(ב) ההודעה תכלול את התנאים, הפרטים והאופן לביצוע הניקוי ואת התקופה שבה יש לבצעו.

3. בעל נכס או המחזיק בו שקיבל הודעה כאמור בסעיף 2, חייב למלא אחריה.

4. לא מילא בעל נכס או המחזיק בו אחרי הודעת ראש המועצה כאמור בסעיף 3 או ביצע את הניקוי שלא לפי התנאים, הפרטים והאופן המפורטים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את הניקוי ולגבות את הוצאות הניקוי מאת בעל הנכס או המחזיק בו.

5. (א) אגרת ניקוי בעד ניקוי על ידי המועצה תהיה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) האגרה בעד ניקוי מגרש תשולם על ידי בעל המגרש, ואילו האגרה בעד ניקוי חצר תשולם בשיעור של $\frac{1}{3}$ על ידי בעל הבנין ובשיעור $\frac{2}{3}$ על ידי המחזיקים בו, שיחולקו בין המחזיקים לפי מספר החדרים התפוסים על ידיהם. לצרכי החלוקה האמורה יראו את המחזיק בחנות כמחזיק בשני חדרים.

6. (א) המפקח רשאי להיכנס מזריחת החמה עד שקיעתה לכל מגרש או חצר כדי לברר את מצב הניקיון בהם ואם נתמלאו דרישות ראש המועצה כאמור בסעיף 2.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו, או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה ; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס חמש מאות לירות.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לראש-העין (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים)“, תשכ"ט—1969.

תוספת

(סעיף 5)

- 20 בעד ניקוי מגרש או חצר ששטחם עד 500 מ"ר
- 20 למעלה מ-500 מ"ר — לכל 500 מ"ר נוספים או חלק מהם

נתאשר.

ה' בסיון תשכ"ט (22 במאי 1969)
(חמ 854050)

שלום י' מנצור

ראש המועצה המקומית ראש-העין

חיים משה שפירא
שר הפנים

תיקון טעות

בחוק עזר לאשקלון (מודעות ושלטים), תשכ"ט—1969, שפורסם בקובץ התקנות 2405, עמ' 1616, בכותרות השוליים של סעיפים 5—8 נשתרבבו השורות, ויש לקרוא אותן ככה: "דרכי פרסום אסורות" מתייחסת לסעיף 6; "מסירת פרטים" — לסעיף 7; ו"סמכויות ראש המועצה" — לסעיף 8.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).